

Vinko Möderndorfer

VTISNEM SE TI NA NOTRANJO STRAN*

(pesmi)

V samoti dneva odmeva čas
ližem med prsmi kamen
in (gospa) mislim na vas

Odkrhne se jutro od zarje
in odteče mimo dan
večer postane gnilo barje
in telo neslišno zdrsne vanj

OBRAČAM TE POČASI

Obračam te počasi Kot da si iz stekla
Najprej na levo In na desno Pa spet nazaj
Od vseh strani naj si te ogledam Si rekla
Potem se šele odloči Za pekel ali za raj

Za mojo samoto Si primerna vodnica?
rečem Ali si samo pokrajina semena
Žival, ki se spodvije
Ponudi zadek psica
Brez zadržkov Brez barve In brez imena

In še te obračam Kot da si steklena
Gorčica Zel zla ki varuje svojo čutnost
Si zvok parjenja potunkan v budnost
ljubljenja Ali pa si le pena Brez imena

* Pesmi bodo spomladi izšle pri Založbi Obzorja v zbirki z naslovom **Zlodejeve žalostinke**.

OB MORJU JE TELO VISOKO IN NEVIHTA V NOSNICAH

Kam si šla po tistem večeru?
Ko je veter butal ob polkna (in jaz vate)
In je sol zapuhtela z morja
in silila v nosnice
Sol morja in okus tvojega spola

Kam si šla po tistih dotikih?
Silovito si se odtrgala
Kot kakšna manjša nevihta
Pinije so pijane trkale ob stene
najine hiše
in ti si stekla po stopnicah
kakor voda

Kam si šla po tistem kriku
kot da se je nebo utrgalo
kot da se je seme ugnezdilo
v steno Morja Nevihte Življenja
Kam si odšla? Kaj te je splašilo?
(moje tako urejeno življenje?)

Kam si se skrila
da te ne najdem več
da po toliko letih
še vedno slep
tipam za tabo?

ODHAJALA JE PA NI NIKOLI ZARES PRIŠLA

Bila je zgodba o grdem
račku
Našel sem jo
ko so jo res grdo zavrgli

Dovolil sem ji da je jokala
na mojem ramenu

Kadar je odšla
(in odhajala je z vsakim jutrom)
je nisem iskal
– Prišla bo ko ji bo spet
šlo na jok - sem mislil

In je res

Zvila se je pod moj trebuh
in pokazala
kaj vse so jo naučili
medtem ko je ni bilo pri meni

Mislil sem
– K meni hodi jokati
zato je ne bom
nikoli izgubil -

Pa sem jo

VTISNEM SE TI NA NOTRANJO STRAN

Vtisnem se ti na notranjo stran
Zato da bi ostal živ
Zato da bi čimprej spoznal
da sem samo kaplja odlita stran

Da sem samo nekdo ki je bil
pa je odtekel
ne da bi meso postal.

POLDAN JE MIMO

Poldan je mimo
Popoldne se začenja
To pomeni
da večer ni več daleč

Sedim sam s sabo
Samcat
Na sredo vsega položen

Vse kar bo prišlo
je dobiček
Vse kar bo odšlo
je krivda

POLOŽAJ V KATEREM SEM JO NAŠEL

Položaj v katerem sem jo našel
je bil podoben jeseni
Imel je točno tako modrino
in za kanec žalosti v očeh

Položaj je bil nesmiseln
in ni imel prihodnosti
Ni se prilegal moji roki
in moji kronični obsedenosti
z neznankami

Položaj v katerem sem jo našel
je bil predvidljiv in imel je svoj
predvidljivi konec
Najbrž sva ga zato kar naprej
ponavljala
(zaradi strahu da se ne bi predvidljivo
zares zgodilo)

Položaj v katerem sem jo našel
je bil zadnji
Obrnjen k njej namesto k nama
Pod septembrskim nebom sem ji lizal
brazgotine na zapestju
in ko je odšla
sem ostal pokrčen

To mi je zapustila
Položaj v katerem umiram
Položaj jeseni
S kancem žalosti v očeh

MISLIM NATE

Mislim nate
kadar me izda najboljši prijatelj

Mislim nate
kadar je vse manj kot Nič

Mislim nate
kadar ne znam več naprej

Mislim nate
kadar sem ranljiv

in potrebujem
Misel nate

KDO MED KAMNI SPI

Kdo med kamni spi
Koga s prodom posipljejo
Komu razsejejo (med drevesi)
njegova zrkla

Kam gre pogled
ko gladina odteče
in kam se nasloni gora
ko se nebo umakne

Kdo in kam
med ljudmi (kot knjiga pesmi)
Čisto slep
in čisto sam

MOJE OTROŠTVO

Zelo natančno se spominjam
svojega otroštva
Bilo je kratko
Bilo je polno rumene svetlobe

Stara mati jo je prinesla
vsako jutro v sobo
ko je odgrnila zavese
Potem je dolgo sedela
na moji postelji
Govorila mi je
Spominjala se je
svojega otroštva

Vsako jutro
sem pričental
z njeno mladostjo